

CSURGÓ ÉS VIDÉKE

TARSADALMI, SZÉPIRODALMI és KÖZGAZDASÁGI H E T I L E T — MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAP
A „CSURGÓ! TAKARÉKPÉNZTÁR RÉSZVÉNYTÁRSULAT” HIVATALOS KÖZLÖNYE.

Előfizetési ár:
Egész évre 8 korona Félévre 4 korona.
Negyedévre 2 korona.
Egyes szám ára 20 fillér.

Felelős szerkesztő: Dr. JÜNKER PÁL.

Társszerkesztő: HANVAI GYULA.

Kiadó és laptulajdonos:

VAGÓ GYULA könyvnyomdája
hova az előfizetési díjak és a hirdetések küldendők
A hirdetések jutávosan számítjuk

Tiszta magyarság.

(H. J.) Hazafiasság nemcsak küljele, hanem hatalmas magyarosító eszköze a zengzetes magyar nyelv.

Ha igaz az a közmondás, hogy a hány nyelvet értünk, annyszor vagyunk emberek, még inkább igaz az, hogy valóban művelt emberek csak akkor és oly arányban vagyunk, a mikor és a mely arányban anyanyelvünket értjük és beszéljük, és inkább legyünk egyszer műveltek, mint kétszer közönséges emberek.

Mert nem a szavak teszik a beszédet, hanem a gondolatok, eszmék és érzések, a mit a szavakkal kifejezünk, és az, hogy miképpen fejezzük ki azokat, mutatja az ember műveltségi fokát.

Sajnos, vannak még sokan hazánkban, kik igényt tartanak arra, hogy őket művelteknek, sőt magasabb műveltségüknek tekintsék, de beszédükben kegyetlen merényleteket követnek el hazai nyelvük ellen, és pedig egyformán a városokban és a vidéken; a városiak közül sokan azért, mert nem az ősforrásból, nem az anyatejjel szívták magukba a magyar nyelvet, hanem olyanoktól ragadt rájuk, a kik maguk sem tiszta eredetiségben voltak annak birtokában; vagy gyermek- és fiatal korukban huzamosabb ideig idegen nyelv légközében élvén idegen lett a gondolkodásmód bennök és mivel, ha olvastak is magyarul a nem a magyar nyelvre annak sa-

játos szépségeire, eredeti ki fejezéseire és alakjaira, hanem csak a mesére figyeltek, beszélnek ugyan magyarul, de csak a szavuk magyar, a kifejezések ellenben idegenek, az ösmerős ma, gyönyörűen néz ki mert az a ruha, pompásan áll neki és nagyon örül, hogy, ismeretséget csinált vele. Ezek igaz csak külsőségek, de a társalgás maga is mint annyi más a mi az életet és az egyes embert jellemzi, legnagyobb részben külsőségekből áll; azután az ajtonyikorgás és a férdén feltett kalap is csak külsőségek, és mégis bántja fülünket az egyik szemünket a másik, és mennyivel inkább nyelv-érzékünket az idegen melázók; önkéntelenül megütődik rajta, a ki magyarán gondolkodik, mert annak a tiszta magyarság mélyén a szívében van növe, azért az ilyen idegen foltokat csak az idegennek nézi el a magyar társaság, az itthonos ajkairól nem jól esik azokat hallani.

Mások meg, ha a kifejezéseket tekintjük, gyönyörűség hallani őket, a tiszta magyarság csurgatott méze folyik ajkaikról; minden szavukon érzik, hogy a szellő, a madár, a patak, az Isten is magyarul szólunk szívükhöz; csak — a nyelvtan szörnyűködik el, a mikor őket beszélni hallja. Az ikes igéknek híret sem hallottak; nem a „baratnőhöz”, hanem a „baratnchez” megy, azaz hogy „mén” látogatóba; csak azt nem, tudhasa, ha vajjon otthon is “; pedig annak úgy, kek” am lenni nehogy, megintelen” hiába faradt, von. Így halivan

ezt a mi gyönyörű, szingazdag nyelvet, önkéntelenül a magára hagyott viragra gondolunk; gondos apalás mellett szívet-lelket felüditene, míg így, hernyó rágtá, piszok lepte. Nem elég tudni az anyanyelvet, a hogyan a nép beszél dragakő a nyelv lényes csillag az; ő ragyogása, de a drágakövet is meg kell előbb tisztítani a partol és salaktól, s a mi a drágakőnek a köszörülés, az az anyanyelvnek a nyelvtan.

Még csak a tájszólásokról néhány szót. Tudjuk hogy a hány tájéka van szép hazánkban, anyiféleképen ejtik ki szép nyelvünket, olyannyira hogy nagyon könnyű, megismerni a dunán-tiszántúlit, az al-és telföldit, a királyföldit, a székelyt, a mátra-avagy rézaljait, a cserhátit, a vértés-és hegyaljai, a palócztot amatyát stb., mind-amelett, hogy valamennyien ugyanazon egy édes magyar nyelvünket beszélnek, csak kiejtésben ternek el lényegesen egymástól. Ez ugyan nem hiba, hanem azért mégis kívánatos, hogy legalább a művelt elemek leszokjanak róla.

Hogyha a gyermekeket kicsi korukban nem szoktatjuk a tiszta, helyes kiejtésre, soha életükben nem szabadulhatnak meg a tájszólástól épp oly kevésse, mint a nyelvtani hibáktól: önkéntelenül és öntudatlanul rea jár a szájuk, olyan az, mint konkoly, a mely a buzabane gyszer benne van, nincsen az a rosta, mely végképp megtisztítana tőle.

Pedig a tiszta magyarság legerősebb bástyája hazafisagunknak.

„A CSURGÓ ÉS VIDEKE” TÁRCAJA

Atolonc.

Irta: MÉSZÁROS ZOLTÁN.

A keleti pálya udvaron rongyos elzülött toloncot tuszkol be két csendőr az indulásra készen álló, éjjeli személyszállító vonat egyik hátsó szakaszába. A rongyos alak mogorván ült le a szakasz egyik sarkába. Összezsugorodva huzza be egyik kezét foltos, ócska kabátjának ujjába és sötét tekintettel bámul maga elé. A kísérő csendőrök közül az egyik vele szembe helyezkedik, a másik átmege a szakasz túlsó sarkába és végigdűve a padon lepihen. Az elzülött alak egyideig mogorván ül, aztán leveszi zsiros kalapját megsimogatja bozontos fekete haját, miközben köhéscsel.

Rongyos külseje ellenszenvet kelt a vele szemben ülő csendőrben, aki nem nagyon bizik benne és megjogadja, hogy vigyázni fog reá.

Künn sipolnak és a vonat lassu döbörgéssel indul ki a pályaudvarból a sötét éjszakába

A szakaszban csend van egyideig. A rongyos alak hol a szemben ülő csendőrré, hol az ablakra vet egy-egy tekintetet

Künn szítal az eső és a hűvös éjjeli szél odacsapkodja az eső szemeket az ablakhoz. Nem lehet látni mást csak a vonat mentén elmaradozó fák sötét vonalait. A szakasz másik sarkában levő csendőr elszunnyadt.

A toloncál szembe ülő mogorván nézi az ablakot, majd egy papírlapot vesz elős megszólal

— Magának olyan uri neve van: révpataki Pataky László, mívolt maga?

— Ur!—feleli a rongyos alak és nevetni kezd bambán, majd dörögve folytatja:

— Igaz, ur voltam, most meg rongyos, piszkos csavargó vagyok. Csendőr ur, nincs egy kis palinkája? — kérdé és a szemé felcsillan.

— Nincs.

— Kár pedig nekem csak pálinka kell. Palinka. Azert vagyok most ilyen ongyos, azért . . . — szolt mind haikaban, majd elhaloan folytatta:

— Palinka. . . az kell nekem. . . palinka. . .

— A csendőr megbozadt.

— Miért iszik? — kérdezte.

— Mert muszáj? — feleli a rongyos alak kedvetlenül fordul egyet s lenézve a padlóra, elkezdett tompán, szagítottan beszélni.

— Csendőr ur magának nincs palinkája?

Kár, már három napja nem ittam egy kor tyot sem.

Pedig nekem inni kell, mert pálinka nélkül nem tudok ellenni. Nem tudok se aludni, se nyugódtan ülni, ha nem vagyok részeg. Hát legalább beszélni fogok. Elmondom mívoltam, legalább nem fog unatkozni. Tudja csendőr ur én ur voltam ott, ahova víznek. Volt házam, pénzem, szeretóm. Kartyáztam, pezsgőztem, mulattam. Minden éjjel huzattam a cigánnyal eg háznak ablaka alatt. Az ablak tett tönkre mert az ablak sohasem nyílt ki számomra. Pedig ő ott benn aludt, tudom, az ágya ott állott az ablaknál s még csak gyufát sem gyújtott. Belényugodtam volna, ha mas számára se nyílt volna ki az az ablak. De annak a másíknak kinyílt. Ezért ittam, ezért mulattam, ezért kartyáztam. Egyszer egy éjjel találkoztam vetélytársammal. Megvertem. Másnap aztán végeztem vele. Megöltem. Megöltem, de nem orozva, hanem uri tempó szerint, tanuk és orvosok előtt. Mikor ott feküdt előtem átszurt szívvel, holtan, üvegesedő szemei folyton csak ram meredtek folyton csak néztek. Összeborzattam. Elfordultam a halottól, de még akkor is éreztem hideg nézését. Aztán mindig csak azt a halálfőt láttam. Éjjel-nappal mindig előttem volt. És ő, a menyasszonya, hallottam, megatkozott. En meg inni

A halottak elégetéséről.

(Cs) A halottégetés mely a külföld nagyvárosaiban mindinkább elterjed, hazánkban is kezd már tüzetesebb érdeklődés tárgya lenni: a fővárosban egy egylet letesült, a mely az eszmét propogálja.

A halottégetés már az ókorban volt divatos. Valahányszor igen sok halottat kellett eltemetni mindég szívesen használtak a tüzet azoknak eltakarítására. Mikor azonban a kereszténység kora az új tanok erélyes üldözésével megkezdődött, a halottak elégetésének, mely mellett az eltemetés is szokásban volt, meg kellett szünie, e mellett sok ok szolt.

A kereszténység ellentete akart lenni a pogányságnak, s hogy ezt tesse, az uralkodó pogány szokások alól szóval és tettel ki kellett a talajt vonnia, a míg csak végképp el nem enyestették. Már az írásnak az a kifejezése; „Porra kell lenned mert porból vetettel”, nem tette volna-e keresztényietlenné a régi szép szokást, nem tette volna-e a halottak elégetését maga a testi feltámadás hite örökre lehetetlenné? E mellett az egész középkorban a templom közelségét megszentelőnek, az oltár körüli nyugovást védő, engesztelő körülménynek tekintették.

De mint az aether a mindenégen, úgy hullámszerűen az eszmék is fel és alá, és ha egy időre elnyomhatók vagy visszatartathatók is, végre megis megszabadulnak nyügeiktől és betöltik a mindenséget, a rövidlatok vagy rövid elmejük és az álszentek erőfeszítése dacára is. Így idővel mindig több és több hang szolalt fel, melyek a halottakat eltemetésének, káros voltát és az elégetés régi szokásához való visszaterés szükségét hangoztatták. Az egyszer feltámasztott gondolat azután tovább érlelődött s különösen a legújabb korban mind több hívekre és követőkre talált.

Az eltakarítás mai módja nem felel meg az élők egészségügyi követelményinek. Igaz ugyan, hogy a halottak eltemetése nem egyéb mint kezdete az élenyvesítési proceszusnak.

kezdtém. Ittam, mert, ha józan voltam, mindig ott lebegett a halott üvegedő nézése előttem. Azután már sohasem voltam józan tívornyáztam, szórtam a pénzt. És mikor már nem tellett pezsgőre meg borra, hat pálinkát kezdtem inni . . .

Ha részeg vagyok, nem emlékszem semmire, nem tudok semmiről, de ha, józan vagyok, akkor mindig üz kerget valami.

A rongyos alak elhalgatott és köhécsélni. Valami állomás következett. Az ablakon keresztül halovány fénysugár áradt be a szakaszba. A vonat megállt.

A csendőr felköltötte társát, halkán néhány szót szólt hozzá és kiment a szakaszból.

Pár perc múlva vissza jött és zsebéből egy palackot húzott ki. Aztán oda ment a rongyos alakhoz, aki gubbasztva ült a padon.

— Itt van, igyék, egy kis pálinkát.

A rongyos alak hirtelen felültette fejét és mohón kapott az üveg után.

— Csendőr ur maga jó ember! — mondta és hosszasan, mohón ivott, miközben kezében megreszkedett az üveg.

lassu, láng nélküli elégetésnek; ezután szentesnek a test vegyületei legelemibb, többé szét nem bontható alkatrészeire, de oly lassan, hogy e mellett nagy károkat okozhatnak. Még ott hol a temető földje oly alkotásu, hogy elég éleny juthat a szétbontandó, elkorhasztandó testhez, a bomlasi proceszusból származó ártalmak csekélyeknek mondhatók; hol azonban az nem történik, a szegény holtestre egy még szörnyűbb foyamot várt az elrothadás; ez az mitől azért, hogy az élők életben, s a mi több, egészségben maradhasanak.

Egészezi szempontból tehát a halottégetését erősen követelik, nem is szólva arról, mily hasznot hajtana a roppant területet elfoglaló temetők megszüntetése nemzeigazdasági tekintetben. És legkevésbé van igazuk azoknak, kik arra az eszmére alapítják ellenkezésüket, hogy az elégetés minden tarsadalmi és egyházi szokást teljesen felforgat mert annak ezekkel nincsen semmi köze. A halottak kiterítése és kiviselő az eltakarítás helyére az egyházi áldás és szertartás bármely vallás és retus szerint értetlenül megmaradnak, kinek-kinek saját lelkiismerete, szokása is hitéhez képest. Sokak előtt kegyeletlen eljárásnak tűnik fel, hogy e szerint a halottakat egy előre meghatározott vegyi folyamatnak vetjük alá; de ha tekintetbe vesszük miként történik a holttest elégetése a földben is, a huzamosan élenyvesztés útján — akkor rá kell jönnünk, hogy a halott átadása a sírba soknak semmi más, mint az elégetési intézetnek való; ez tehát nem tesz különbséget. Azzal az ellenvetéssel szemben, hogy az elégetés által megsemmisülnek az ereklyék minket egykor talán szenteknek fogtak az egyházak tekinteni, nekünk sokkal biztosabbnak látszik azoknak hiteles azonosságú hantait tisztelni szent maradványként, mint a vakesetre bizni, hogy az illető jeles egyénnek mulandó réseit századokon át megőrizze.

A Csurgói Iparos és Kereskedő Ifjak Ön képzőkörének nyári mulatsága.

Nehéz szerepet vállaltam magamra akkor a mikor elfogadtam, hogy én irjak kritikát erről az érdekes kis mulatságról melyről magam is szívesen olvastam volna, más őszinte kritikáját.

Meg próbálom tehát, leírom az én nézetemet, a muri szép kellemes és kedélyes voltáról, a kinek aztan lenne ellene kifogása, az forduljon bátran hozzám.

A meghívóban estefelére jeleztek a tánc kezdetét, de bizony már mar esteledett és még a szemérmes kis hölgyikék egyiké sem mutatta herceg fehér fodros ruhácaját. A rendező urak nyugtalanul jartak keltek „házból az udvarra, udvarról a házba”, míg nem „megkönyorult rajtuk végtére valaki” három kis szőke baktisch akikkel aztan nyomban cigány mellé állva eljártak az első ropogós csárdást.

No de rövid időn belül jött ám a szép leányok özöne helybeli és né-

hány jó táncos idegen is. Magam is jelenvalék s mondhatom oly jól már rég éreztem magam s a mint a többi hölgy ismerőseimtől hallottam, hasonló véleményen volt mindenki.

Ezt azonban csakis az Iparos és Kereskedő Ifjak Köre rendezőinek köszönhetjük, akik szívesek voltak mindent elkövetni, hogy a szegény izzadó leányok, mamak, (a papakról nem is szólok találnak ők szórakozást) jól érezzék magukat.

Sajnáltuk ugyan, hogy a szépen feldiszipított udvart ott kellett hagynunk de a (virágos kertjeinket stb. gondozó esőske felkergetett bennünket a tikkadt meleg terembe.

Négyes is volt, még pedig nagyon kedélyes, énekelve járt, a körülbelül 40 parbol álló koszoru.

Alig vártuk az éjfélt, hogy megkezdjék a világgostát. A levelező lapokat körül ajánlgatták az elelmes leánykák; hisz csak 10 fillér darabja.

Végre elfogytak az összes levelező lapok, megcimezte ki ki a kinek akarta, a postások össze szedték, szortirozták míg végre nagy izgatottság után kikiáltották hogy bizony csak egy kis leánynak van a legtöbb 85 drb es az pedig . . . a kis F. R. kisasszony.

Helyes kis leány magamnak is tetszik, hallszik innen is onnan is.

Némelyik csodálkozot másik, boszankodott éne. Elképzelem milyen úgy szemmel gratulált egyik vagy másik.

Szünóra után én már haza felé indultam.

A többiek hogyan mulattak azután, arról nem tudok beszámolni de valószínűleg hogy jól.

Nekem e sor okot írva fülemben cseng még az est i nóta hogy:

„ Megalmo lttam réges régen.

Hogy te lesz az üdvösségem . . .

Csurgó aug 1906 6.

NAPRAFORGÓ

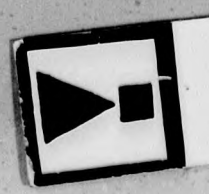
H í r e k.

— **Képviselőtestületi gyűlés.** Csurgó község képviselőtestülete f. hó 7-én ülést tartott, mely alkalmánál a szegény- és toloncház tárgyában hozott végleges határozatot. Olvastatták a kereskedelmiügyi miniszter levelét, mellyel a telefon bevezetését engedélyezte. Végre lesz hat telefon is. Direkt összeköttetést kapunk Budapesttel, Nagykanizsával és Kaposvárral.

— **Népünnepély Csurgón.** A csurgói önkéntes tűoltóegylet f. évi augusztus hó 19-én a városi sétakertben nagyszabásu népünnepélyt rendezt. Az idő esetén a népünnepélyt aug. 20-án fog meg tartatni.

— **A Csurgói főgimnázium 1905 1906 évi értesítője** a megszokott bő tartalommal s gondossággal jelenített meg Vida Károly dr. igazgató szerkesztésében Bevezetésül Varga Gábor tanár „Olaszország levelek” cím alatt rendkívül vonzó n számol be külföldi utazásáról. A kitűnő tóllal írt utirajzot élvezettel olvastak. A tanár egyes kiemelkedőbb mozzanatairól annak helyen referáltunk olvasóinknak, azáltal megelégedéssel konstataljuk, hogy a tanuló általános előmenetel s az érettségi vizsgálat eredménye megfelel a jonevű intézet színvonalának.

— **A csurgói izr. elemi iskolában** a beiratasok augusztus hó 23 és 24 én, d. e. 8 12 óráig tartatnak meg.

— **A mihádi véros dráma.** Igli Antal lengyári munkafelügyező vadházasságban élt özv. Hosszu Jozsefné jelenleg mihádi lakossal. Az asszony husvét után elhagyta Iglit s visszament Mihádra a gradiskai szőlőhegybe Igli többször hívta Hosszúnét legutóbb f. hó 6-án ki is ment Mihádra, de az asszony nem akart visszajönni. Igli az éjszaka ott is töltötte, 7-en visszajött 8-án pedig bement Nagykanizsára, hol egy kgr. húst és egy forgopisztólyt vasalt azzal az elhatározással, hogy ha Hosszúné nem jön vele, agyonlövi úgy az asszonyt mint magát. Befordult a mihádi szőlőbe s itt arra kerte Hosszúnét, hogy a húst süsse meg számára de az asszony kijelentette, hogy semmi köztük egymáshoz s hozzá ne járjon, mert ugyis hiába. Igli erre rásütötte a revolvért s az asszony melien talála összerogyott. Majd maga ellen fordította a fegyvert. Orvosi vélemény szerint egyik seb sem életveszélyes.

A csurgói ipr. es keresk ifjak, aug. 5-én tartott mulatságon felülfizettek. Fodor Ignác 3 K. Peteri Viktor Hajas Jozsef Bakonyi Jozsef 2—2 K. Farkas György 160 K. Kovács Sandor Mayer Mihály Hejas János Dániel Mihály Rotter Karoly Dr. Vida Károly Farkas Jozsef Spolyar Istvan Feher Károly Horvath M. Klingelbrunner Antal Kenesey Jozsef 1—1 K. Erdős Arnold Paczi János Szatler Soma 60—60 fillert Vago, Gyula Stauz Gyula Remenyi Bela Buszi Jozsef 50—50 fillert Herdi, Jozsefné Varga Istvan Szablics Mihály 40—40 fillert Összesen 28 korona 10 fillér.

— **A Dunántúli Dalosszövetség dalünnepe Nagykanizsán.** A Dunántúli Dalosszövetség 1905 évi Augusztus 18—20 napjain gróf Zichy Aladar, ő felsége személye körüli m. kir. miniszter diszelnöksége gróf Batthyány Pál zalavármegye főispánja Dr. Daranyi Ferencz országgyűlési képviselő Vécsei Zsigmond Nagykanizsa város polgármestere Zavody Albin curiai bíró a nagykanizsai kir. törvényszék elnöke Dr. Ruzsicska Kálmán kir. tanácsos, tanfelügyelő vednöksege alatt Nagykanizsán tartja versenynyel egybekötött 7. Dalünnepe. a tenyes ünnepségek legkiemelkedőbb pontjai a dalverseny melynek programja a következő: Augusztus 19-én délután: A „Himnusz” Erkel Ferencz-től összkar, éneklék az összes dalárda, karnagy. Böhm Emil, a nagykanizsai Irodalmi és Művészeti kör karnagya

Népdal csoport kötött versenye: Versenydarab: „Szomorú fűzfának . . . Huber Miksától. A szövetség férfiak pályázatán harmadik díjjal kitüntetett pályamű; mint versenyzők éneklék: Tatai és Tovarosi Polgári Olvasókör Dalardaja, karnagy: Konta Sándor. „Siklósi Iparos Olvasókör Dalárda” karnagy: Schmidt Vilmos. „Siklósi Polgári Dalkör” karnagy: Toók Gyula. „Elvénnelek csak adnának” Erkel Ferencz-től; versenyen kívül éneklé a „Pécsi Dalárda” karnagy: Haksch Lajos Műdal csoport kötött versenye: Versenydarab: „Honszeretet” Révfi Gezától a szövetség férfiak pályázatán második díjjal kitüntetett pályamű; mint versenyzők éneklék: „Szekesfehértvári Délivasuti Műhely Dalgyüte” karnagy Jambor Zsigmond. „Keszthelyi Iparosok Dalköre” karnagy: Garaíy Sándor. „Komáromi Rom. Kath. Egyházi Enekkar karnagy: Molecz Tivad. ar „Ünnepi dall” Lányi Ernőtől, versenyen kívül éneklé a „Nagykanizsai Irodalmi és Művészeti Kö. Dalardaja” karnagy: Böhm Emil Nehézr műdal csoport kötött versenye. Versenydarac: „Ealforrás” Kirchner Elektől A Szövetség férfiak pályázatán első díjjal kitüntetett pályamű; mint versenyzők éneklék: „Budai Lyra Dalkör” karnagy: Kaszás Gyula. „Pécsi Polgári Daloskör” karnagy: Simacssek Alajos. „Szombathelyi Dalosegyesület, kar. Kreutterer Antal. „Daloljátok, Horpe Rezsőtől, összkar, éneklék a nehéz műdal és műdal csoportban résztvevő dalárdák. A kart szerző személyesen vezényli. Augusztus 20 an délután: „Szabadság-dicsőség” König Péter-től. A szövetség férfiak pályázatán dicsérettel kitüntetett pályamű, összkar, éneklék az összes dalárdák. A kart szerző személyesen vezényli. Szabadon választott verseny darabok: „Harangoznak, imátkozzunk” szerzője: Méder Mihály, éneklé a „Tatai és Tovarosi Polgári Olvasókör Dalardaja”. „Magyar dal-

csokor” szerzője: Szentgály Gyula; éneklé a „Siklósi Polgári Dalkör”. Szabadság-dal, szerzője Huber Károly; éneklé a „Keszthelyi Iparosok Dalköre” „Imádságom” szerzője: Gaal Ferencz éneklé a „Komáromi Rom. Kath. Egyházi Enekkar”; „Magyar dalcsokor” szerzője: Szentgály Gyula; éneklé a „Szekesfehértvári Délivasuti Műhely Dalgyülete”. Isten hozd” szerzője Rieger Gdörgy; éneklé a „Budapesti Lyra Dalkör”. Mi volt nekem a szerelem” szerzője: Furtener Elek, éneklé a „Pécsi Polgári Daloskör”. Söhajtas” szerzője: Gaal Ferencz; éneklé a „Szombathelyi Dalosgyesület” Szózat” Egressy B-től összkar, éneklék az összes dalárdák. Karnagy Haksch Lajos a pécsi dalárda karnagya. Az összkarokban a versenyző egyleteken kívül részvesz még a „Pécsi Dalárda” és a Nagykanizsai Irodalmi és Művészeti Kör Dalardaja”. Képviseletileg rész vesznek: A „Köszegi Dalos és Műkedvelő”, a „Szekesfehértvári ev. ref. Dalkör”. Belépő jegyek ára: A „Sörgyárnak” ünnepség céljaira átalakított és fényesen díszített katakombában 28 pályólv. 900 ülőhely, 800a ülőhely 1. nap Augusztus 19-én: Páholy 4 személyre 20 kor. 1—2—3 sor 3 kor. 4—5—6 sor 2 kor. a többi sorok 60 fillér alól hely 40 fillér. jegyek előre válthatók augusztus 18 ig Alt és Böhm-féle üzletben, 19. és 20 an délelőt 9—12-ig a verseny rendezőség irodájában (Varosház), délután 3 órától a verseny színhelyén. Az ünnepségre vonatkozólag mindenemű felvilágosítással a szövetség titkara szolgál

— **Somogyi körorvosok fizetésrendezése** A belügyminiszter körrendeletet intézet Somogyvármegye alispánjához s abban föl-hívja hogy a vármegye járásának székhelyein lakó körorvosokra vonatkozólag a rendelethez mellékelt rovatos kimutatást töltsék ki és 10 nap alatt terjessze fel a miniszterhez.

Az egyes rovatok a körorvos működési körére fizetésre és utiátalányára vonatkoznak. Ha a járási székhely (nagy, vagy kiskötség) külön orvost tart, ennek fizetése és utiátalánya külön rovatban tüntetendő föl. Erre a kimutatásra azért van szüksége a belügyminiszternek, mert a körorvosok fizetését rendezni akarja.

— **A szentimrei m. kir. földmivesiskola záróvizsgálja.** A szentimrei m. kir. földmivesiskolánál az 1905—6 tanév záróvizsgáját augusztus hó 15-én délelőt tartják meg melyre a földmivesiskola igazgatósága minden érdeklődött ezuton is meghív.

— **Az erdőőrök fegyvertartási joga.** A belügyminiszter egy rendelete több szolgárbíronak azt az intézkedést, hogy az erdőőrök csupán szolgálati és nem vadászfegyverrel lehetnek külön engedély nélkül ellátva, a egyidejűleg elrendelték, hogy a vadászfegyverek, amennyiben azok a kitűzött záros határidő alatt golyos fegyverekkel fel nem cseréltetnének, elkopoztassanak: megsemmisítette és elrendelté, a felesketett erdőőröknek és erdőőröknek szolgálati fegyverükre nézve szolgálatauk ideéből megújítassanak

— **Arvak felvétele.** A balatonfüredi állami szeretetházban 12—14 igyenes hely üresedett meg. A pályázni akarok családi értesítővel, szegénysegi, orvosi, ujjraoltási, esetleg iskolai bizonyítványval felszerelt kérvényeiket legkésőbb augusztus hó 8-áig küldhetik be az igazgató tanácsához cím ezve dr Segesdy Ferenc kir. járásbíronak, vagy Molnár Antal igazgatónak. Csak 6—10 éves arva fiúk vétetnek fel.

A Pesti Napló

uj karácsonyi ajándéka.

A Pesti Napló karácsonyi albumainak sorozata a magyar génius javakincseinek gyűjteménye. Irodalmunk és művészetünk hatalmas alkotásait méltó, nemesen diszes formában mutatták be a Pesti Napló előfizetőinek. Valamennyi eseményszámba ment a magyar könyvpiacra. Náluk szebb, előkelőbb, értékesebb díszmunkák nem igen jelentek meg s a Pesti Napló az ő albumait ajándékol adja előfizetőinek.

A Pesti Napló idei ajándéka az 1906. évi karácsonyi albuma meg fog felelni a Pesti Napló díszmunkái hagyományainak. Meg fog felelni nekik abban is hogy kiállítás fényével felül fogja múlni a megelőző évi kiadványokat. Minden kötetje külömb volt az előzőnél, pedig azok az előző kötetek is egytől egyig remek díszművek voltak. — A Pesti napló idei ajándékkönyve

RÁKÓCZY ALBUM

lesz. Nem tudományos csak a történelem kutatásaiban gyökerező irodalmi és művészi díszmunka lesz. Ismeretmi fogja a nagy kor hőseit, ünnepnapjait és izgalmas hétköznapjait. Izzo törekvéseit, lobogó indulatait, melyseges hangulatait, dicsőségét és szenvedéseit. Javairok fogják megírni a nagy szabadságharc eleven krónikáját. Es meg fog szólni ebben a kötetben a kor költészete és izzó műsikája. A dalnokot és a tarogatást is tanúságha idézzük. S a közép-nívészetet is. Az egykorit és az utat, hogy képen, rajzban abraolja azt a szentséges hűskort.

Nagyszabású festmények, elsőrangú ilustrációk, kiváló mesterek alkotásai díszítik majd e művet s a műlapokon kívül a sokszorosító művészet egész sor több

szinnyomásu képen

fog remekelni. E diszes tartalomkoz méltó lesz a keret. Bekötését a magyar iparművészet elsőrangú mesterére bízzuk. Hadd feleljen meg a remekmű nemes tartalmának a külső megjelenése is.

Ezt az új paratlan díszü ajándékot megkapja karácsonyra a Pesti Napló állandó előfizetőin kívül

minden uj előfizető is

aki morantól kezdve egy évre megszakítás nélkül a Pesti Naplóra előfizet illetve, aki karácsonyig legalább egy félévi díjat fizetett és egy további félévi előfizetésre magát kötelezi. Az előfizetés fel- és negyedévenként, sőt havonta is eszközölhető s kívánatra külön értesítést e módzatokra vonatkozólag a

PESTI NAPLÓ kiadóhivatala, Bpest, Andrassy-ut 27.

ELŐFIZETBSI ÁR. 1 évre 28, fél évre 14 kor. negyedévre 7kor., egy hóra 2 kor 40 fillér. — Mutatvány számot szívesen küldjük.

Legolcsóbb bevásárlási forrás.

DANZINGER ÁRMIN
SOMOGY-CSURGÓN.

Ajánlja dus raktárát mindennemű

üveg,- porcelán- és lámpa árukban,

továbbá alpacca, nickel tálcák és evőeszközökben, nagy választék étkező,- kávé,- thea, mocca- és mosdó készletekben, vizes,- sörös,- boros- és likörös szervizekben és mindenféle disztárgyakban

Dunetos- és uborkás üvegek bámulatos olcsó áron.

Nagyon olcsó.

Fűszer, liszt, só, cukor és csemege áruk első rendű minőségben és jutányos áron kaphatók.

Fő elvem a solid kiszolgálás úgy áru, mint ár tekintetében, ami annál is inkább módomban áll, mert áruimat vagon számba hozatom, hogy vevőimet teljes kifogástalanul kielégíthessem.

B. pártfogást kér

DANZINGER ÁRMIN
kereskedő.

5 -- 26

Sörlei Jenő férfi-szabó Nagy-Kanizsa, Csurgó.

Van szerencsém a n. é. közönség szives tudomására hozni, hogy kapcsolatban a Nagykanizsán levő szabó üzlettemmel augusztus hó 20-ától kezdve Csurgón a Vágó Gyula-féle házban egy modern

szabó divattermet nyitottam.

A szabó üzletet több éven keresztül Európa nevesebb városaiban tanulmányoztam s ez által azon kellemes helyzetben vagyok, hogy a legkényesebb igényeket is teljesen ki tudom elégíteni, ennek bizonyítására szabadjon a Nagykanizsán levő jóhírnévnek örvendő üzletemre hivatkozni.

A t. közönség kényelmére való tekintettel állandóan Csurgón is nagy szövetraktárt tartok a legújabb divatu hazai, angol és francia szövetekből.

Midőn mindezeket bátor voltam előadni kérem n. é. közönség szives támogatását és b. pártfogását.

Riváló tisztelettel Sörlei Jenő férfiszabó.